

rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

Ročník XI., číslo 12.

prosinec 2005

Obsah: Josef Veselý, ZNOVUNAROZENÍ, Poselství bílého roucha: Bl.Jan z Vercelli, Století samostatné české dominikánské provincie 1905-2005 (6), E.Lopourová, K nejvyššímu cíli (18), bl.Šebestian Maggi, sv.Tomáš Becket, Sedmero radostí Svaté Panny, fra Mot, Nebojte se globální totality!, Brněnská akademie duch.života ct.Patrika Kužely OP, Zprávy

ZNOVUNAROZENÍ

Znovu se narodil
dotekem vody živé
tak jako v pohádce
dnes už to víš
to vždycky znamená
narodit se z něčí lásky
a sestoupit hodně hluboko
až k svému nebytí

A potom to postupně
uskutečňování sebe
jako narození děťátka
Očekávání a bolest
Nejprve mateřské mléko
a potom dát se vést za ručičku
Objevovat svět
a hledat nová jména
pro věci i pro lidi

Nepatrné semínko
kořínek stéblo a květ
anebo jakoby z ničeho
rozzrůstající se stromek
zasazený u vod radosti

a někdy i smutku

Počítej s tím
Přijde i vichřice
ulomí větévku

kousek tebe samé
Přijde vítr a déšť
a nemilosrdně bude omývat
nalíčenou fasádu
aby tím více
v tobě zazářil

základní kámen
tvého
nového
domova
Josef Veselý

+++

Poselství bílého roucha

1. prosince

Milá duše,

když mám být v Církvi představeným, potřebuji víc než umění vládnout, organizovat a řídit ostatní. Musím si počínat jako otec s chápavým srdcem pro celou svěřenou duchovní rodinu i pro každého člena zvlášť. Potom jedním podle zájmů celé rodiny, ale i s ohledem na zvláštní založení každého jednotlivce v duchovní rodině. A moje rozhodnutí jsou přijímána každým příslušníkem rodiny, aniž cítí tíži rozhodnutí jako něco vnějšího nebo i cizího. Takové požadavky na mě doléhají poté, co vystuduji občanské a církevní právo v Paříži. Vracím se do rodných Vercelli roku 1229. Zde mě uchvacuje Otec Jordán Saský pro dominikánský řád. O dvacet let později začíná moje činnost ve službách evropského míru. Papež mě pověřuje vyjednat mír mezi Benátkami a Římem. Nato měl generál řádu Otec Humbert posílat jako zástupce do uherské provincie ohrožované Tatary. Všude cestuji pěšky a bez peněz jako nás Otec Dominik, přestože mám chabé zdraví a kulhám. Zdá se, že si nemám příliš užít tichého ústraní v klášteře, protože po návratu domů jsem zvolen převorem kláštera v Boloni, a pak provinciálem lombardské provincie.

Už se těším na odpočinek v nějakém klášterním ústraní, když jsem zvolen generálem dominikánského řádu. Tíži tohoto úkolu nesu přes devatenáct roků, dokud si mě Pán nevezme k sobě léta Páně 1283. Jako kdysi v dětství poznávám letmo našeho Otce Dominika, nyní se s ním setkávám natrvalo, abych přijal jeho díky za důstojné pokračování jeho díla. Dodnes za to společně velebíme našeho Pána Ježíše Krista.

Tvůj bratr Jan z Vercelli

+++

PROSÍM O ČISTOTU POHLEDU

Pro dětské oči plné světla,
ty za budoucnost prosily,
mé duši, když se s tělem střetla,
dej, Dítě, živné posily,

pro dětské oči důvěřivé

spoléhám na tvou odpověď
, ukaž, jak vyjit s cesty křivé
a v pokušení neuved',
pro dětské oči zaslzené,
až v snách tak blaze vyvstaly,
zdrž spodní proud, jenž v kruh mě žene

skrz smyslu lačná úskalí,
rozhrň má, Synu, suchá víčka,

svou čistotu vlej do očí,
a vděčnost na dně lásky vyčká, ,
než zítřek stem ji zúročí.

Jan Dokulil

+++

Století samostatné české dominikánské provincie 1905-2005 (6)

Současně s proudem dominikánských racionalistických akademiků působil proud prostých dominikánů jako byl třeba Otec Jakub Zemek. Sledujme několik úryvků z jeho vzpomínek (Vatikánský špión, Olomouc 1991 MCM)

Někomu by se třeba mohlo zdát, že jsme žili v jakési izolaci a nevěděli, co se děje v okolním světě. Není to tak docela pravda. Živě jsme se zajímali o veřejné dění. Třebaže jsem vždy hájil zásadu, že se kněz nemá míchat do politiky, o veřejné i politické dění jsem se odjakživa zajímal. Už jako mladý student jsem dokonce psával i do Slováckých novin. Byl to lidovecký časopis. Zajímalo mě to spíše jako člověka, který se prostě setkává s různými politickými projevy...

Během bohosloveckých studií jsme se nemohli příliš věnovat veřejnému dění, noviny jsme četli málo, ale přesto mě to zajímalo. Později jsem si uvědomil příbuznost náboženství a politiky. Kristus nám totiž říká, že se máme snažit žít tak, aby lidé viděli světlo našeho života čili naše dobré skutky. Musel jsem se zajímat o to, co dobrého mohu udělat, nebo co dobrého kdo dělá, nebo čemu zlému zamezit. Z tohoto důvodu jsem se o to zajímal, ovšem ten stranický systém mi nevyhovoval. Zdálo se mi, že tehdy ani v jedné straně lidé nezaručovali ten program, který hlásali. Ani lidová strana! Ve všech stranách byli skvělí ti prostí lidé, kteří vlastně nerozuměli programu. Šli například do lidové strany proto, že se oháněla tím, že hájí křesťanský program. Ale jací byli nahoře ti páni, to už lidé nevěděli. Zrovna tak, když se člověk později dozvěděl, že například byla demonstrace komunistů v Praze a řekněme Kopecký nebo některý jiný z těch politiků tam mluvil, poštvál dělníky a sám pak rychle ujel pryč, třeba ke "Šroubkovi" (známý hotel a restaurace na Václavském náměstí) a tam pak hrál karty s agrárníky nebo s někým jiným, jak nám to později ti agrárníci vypravovali ve vězení.

Za okupace jsem působil v ilegalitě. Jak jsem se k tomu dostal? Pokaždé víceméně náhodou. Vyplývalo to z toho, že vcelku je povinností každého z nás dělat co může pro záchranu Čechů...

Rok 1938 byl špatný: odtržení Sudet, mobilizace. Hned jsem se přihlásil, ale nevzali mě, protože jsem neměl základní vojenský výcvik, ježto jsem předtím měl stále kvůli studiím odklad.

Na svátek Povýšení sv. Kříže jsem vystoupil na kazatelnu u sv. Michala. Řekl jsem lidem, že spása je jedině v Kristově kříži, a ne v hákovém kříži. Znojemští Němci mě kvůli tomu pomlouvali a napsali dokonce znojemskému převorovi P. Augustinovi Scherzerovi několik výhružných dopisů. Uvádělo se

v nich, že "tomu českému knězi by mohla náhodou spadnout na hlavu cihla", a podobně. Otec převor mne asi chtěl uchránit, a. proto mě poslal spolu s P. Jaroslavem do Uherského Brodu...

Po mobilizaci k nám do kláštera přišel kněz - voják, P. Dokulil. Byl tehdy u posádky v Brodě.

Seznámili jsme se blíže. Vyzádal si mě, abych u něho v Uhřínově u Velkého Meziříčí měl příští rok misie

V roce 1942 mi řekl pan farář: "Přijde za vámi paní starostová."

Přišla a ptala se: "Znáte uherskobrodské mlýny? Znáte Stratilův mlýn?"

Odpověděl jsem jí: "Znám Předbranský mlýn a Bařovec a Škrhovec."

"Znáte pana Stratila?"

"Ano. Zním ho. Chodívá k nám denně na první mši svatou. Jeho manželka a synové jsou prý v koncentračním táboře."

"Chtěla bych mu vzkázat, že jeho dcera i vnučka žijí a potřebují peníze."

Když jsem to řekl P. Dokulilovi, upozornil mě: "Otče, tady jde o krk! To byla sestra plukovníka Svobody, paní starostová. U ní se prý ukrývá manželka plukovníka Svobody s dcerou Zojou!"

Pan Stratil byl tatínek paní Ireny Svobodové. Byl mlynářem v Předbranském mlýně v Uherském Brodě. Jeho zet', pluk. Svoboda, utekl do Polska, tam bojoval a po pádu Polska "připadl" do SSSR.

Pro mne to nic nebylo. Zavolaal jsem si pana Stratila a řekl jsem mu ten vzkaz. Nepovažoval jsem to za něco zvláštního.

Byl velmi překvapený. Myslel si, že už nežijí, že jsou zabity. Sám byl mnohokrát vyšetřován, jeho oba synové byli posláni do koncentračního tábora. (Jeho manželka tam zahynula právě na Velký Pátek 1945. Vykládal mi to dodatečně gen. Svoboda.) Chtěl vědět, kde jsou.

"Nesmím vám to říci. Potřebují prý peníze, protože ta rodina, která je živí, potřebuje nakoupit na černo potraviny a podobné věci."

Tak mi vždycky dával peníze. Byl jsem domluven s P. Dokulilem, který byl v Uhřínově farářem, že to pokaždé pošlu jako na Charitu při farním úřadě v Uhřínově. On už věděl, co to znamená. Schovával jsem si útržky, abych je po válce mohl odevzdat panu Stratilovi, aby věděl, že jsem si to nenechal pro sebe. Tak to bylo měsíc co měsíc...

Kromě toho mi už před heydrichiádou sdělil můj bratranec Jaroslav Zemek, že jeho bratr Jan seskočil jako parašutista, a že také potřebuje pomoc. Snažil jsem se mu pomoci, i když jsem byl v dvojím ohni: na jedné straně jsem jako řeholník musel žít v klášteře, nikomu jsem se s tím nesměl a nemohl svěřit. Přitom jsem se ale vždy snažil najít nějakou skulinku, jak by se dalo pomoci. Kdykoli jsem

na misiích dostal od venkovských farářů nějaké potraviny, vždy jsem část poslal Jendovu otci do Vlčnova. Odtamtud to šlo do Brna, kde se Jenda ukrýval. V roce 1944 jsem se dostal prostřednictvím F. Kučery (Štokáč) do spojení s partizány ve Vlčnově a přes svého švagra Jaroslava Jindru do spojení se skupinou "Eva-Clay-Volá Londýn". Tehdy se nehledělo na to, jakého je kdo smýšlení. Všichni jsme si v těch těžkých dobách byli jaksi blízcí.

Najednou jsem dostal telegram: "Přijedte hned do Uhřínova!"

Nemohl jsem, protože bych musel svému představenému vysvětlovat, do čeho jsem se zamíchal. Proto jsem poslal telegram: "Nemohu přijet. Přijedte vy!"

Přijel Zahradníček. Oznamoval mi, že paní Svobodové "ujely nervy". Napsala své kamarádce do Kroměříže dopis, že její muž byl povýšen na generála a že ona tady chodí jako "obyčejná kuchta", bydlí velmi špatně a nemá tu žádné pěkné šaty. Ať prý jí vybere a pošle některé z těch, které u ní nechala v Kroměříži.

A připojila adresu, kde bydlela. Až to hodila do poštovní schránky, tak si vzpomněla, že vlastně udělala chybu. Utíkala za farářem P. Dokulilem a ten zase poslal Zahradníčka za mnou. Tak jsem šel ihned ke Stratilům. Našel jsem tam paní Pláničkovou, sestru paní Svobodové. Ona pak spolu s insp. k té paní, na niž adresovala paní Svobodová svou prosbu. Sotva přišel listonoš a ona řekla: "Ale, Irena píše!", vytrhli jí to z rukou a řekli: "To bude mít tatínek radost!" a hned jeli do Uherského Brodu. Takže ta paní neměla čas poznat ani podle razítka, odkud to je.

Kromě toho za heydrichiády chodívala Zoja do Velkého Meziříčí k zubaři bez legitimace (Kennkarte). Kdyby ji byli náhodou chytili, bylo by zle. Přitom stačilo říci, že ji nemají, a nebyl by problém ji sehnat.

Když padl Stalingrad v 43. roce, tak babička, která věděla, že se u jejího vnuka skrývá paní Svobodová a Zoja, si myslela, že snad už za týden tady budou Rusové. Šla pro pivo do hospody a řekla: "No, to pan generál Svoboda jistě odmění našeho Jeníka, když mu schovává jeho ženu a dceru."

Přijel jsem tehdy brzy nato do Uhřínová. Přišel za mnou jistý Jenda Doležal (Doležel, Dočekal?) a povídá mi: "Otče, všechno prasklo. Čekám, že mě zavřou. Tak se jdu vyzpovídat."

Později jsme v předsíni kostela spolu mluvili o tom, co bude třeba udělat, že do prvního musíme odvést paní Svobodovou s dcerou jinam. Gestapo opravdu Jendu odvedlo.

Po krátké době za mnou opět přijel Zahradníček a řekl mi: "Lítá nás v tom asi šedesát. Jestli Jenda promluví, budete připravený!"

Byly to nervy. Kdykoli zazněl zvon u klášterní brány, hrklo ve mně...

V roce 1946 mne zvolili převorem kláštera ve Znojmě. Bylo to mé první místo. Rád jsem se tam vracíval. V červnu 1948 mi však "znojemská idylka" skončila...

Můj bratranec parašutista Jan Zemek mi přinesl mi pozvání od generála Svobody, tehdy ministra národní obrany. Svoboda mě zval na večeri dne 3. 7. 1945 do Bubenče...

Svoboda mi řekl: "Třeba jste si to ani neuvědomoval, ale vlastně jste pořád byl v nebezpečí života." Pak mi též navrhl, abych se stal vojenským duchovním. Odmítl jsem se slovy: "Šel jsem do kláštera proto, že jsem nechtěl být ani světským knězem. Do armády rozhodně nepůjdu." Sliboval mi hodnost majora. Odmítl jsem...

Byli jsme osvobozeni, ale radosti nebylo nikde...

Jak jsem jezdil po misiích, viděl jsem, jak se na vysoká místa dostávali lidé - mírně řečeno - špatného charakteru. Však to i Vítězslav Nezval jasně řekl: "Když se podívám kolem sebe, soudruzi, tak se stydím. Protože je tu mnoho těch, kdo svou špatnou minulost přikryli velikým komunistickým odznakem." ... (Pokr.)

+++

**Umřelo svědomí
umřelo na nezám
Oni přestali se ptát
kam vlastně My všichni jdeme
Umřelo svědomí
na přepych
na chuť mít čím dál víc
a nevědět a neslyšet
o hladu a utrpení nic
Umřelo svědomí
Zbylo tu Já a holé nic
Ladislava Lopraisová**

+++

(Pokr.) Fakt je, že celý národ zesmutněl...Komunisté se tehdy začali projevovat velmi surově...Nařídili nám zrušit Orla a Skaut. Odpověděl jsem, že se katolická mládež může scházet u nás ve znojenském klášteře. Junáci dále vyvěšovali na kostele vývěsky o svých schůzích...

V sobotu odpoledne jsem tedy zahájil misie v Hevlině.. Nakonec jsme se modlili za prezidenta, za blaho vlasti.

V Hevlině byla většina volyňských Čechů. Muži byli na faře a vzdychali: "Utekli jsme před komunismem ze Sovětského svazu. Tolik jsme byli št'astni, že jsme se odtamtud dostali." Vyprávěli nám ty hrůzy, které tam zažili. "Před tím jsme utíkali a už do toho máme zase padnout." Začal jsem se o to více zajímat. Vypůjčil jsem si Dějiny VKSb a dospěl jsem k závěru, že z toho prostě může být stejná tyranie jako fašismus, že je to úplně stejné... Byl jsem tím trochu překvapen, protože jsem za války spolupracoval také s komunisty. Když jsem zachraňoval nějaké ty Rusy, kteří šli přes můj rodný kraj, tak jsme patnáct

vojáků osvobodili z německého zajetí. Mohlo to stát Vlčnov možná vypálení, ale už na to nebyl čas.

Najednou mě volali naši ze Znojma: "Přijed' ihned domů! Volá národní výbor."

Přijel jsem, ale na národní výbor jsem nešel. Tehdy tam chodili mnozí lidé z různých stran doprošovat se a tvrdit, že oni nikdy nebyli proti komunismu. Prostě, zachraňovali své kariéry. Zavolal jsem z kláštera pana Valenu, I předsedu národního výboru. Řekl mi: "Pane převore, vy jste tu oblíbený. Tak jsme se rozhodli, že budete místopředsedou okresního akčního výboru ve Znojmě." Skočil jsem mu do řeči: "Pane předsedo! Nekolaboroval jsem za nacismu, nebudu kolaborovat ani za komunismu!" On řekl: "No, jak chcete." Položil jsem sluchátko. Hned jsem odjel do Hevlína pokračovat v misiích. Celý Hevlín se účastnil, ale všechno to bylo smutné. Lidé se báli budoucnosti, protože už měli své zkušenosti. Pak místní rozhlas oznámil: "...jistí lidé nám.znemožňují vytvořit národní výbor, ač nepatří do Hevlína... To jsem byl já..."

Potom přišel Velký Pátek 1948. Přinesli mi diplom nebo lépe řečeno takové čestné uznání za velkou pomoc, kterou jsem poskytl při ukrývání příslušníků rodiny generála Svobody. Dole bylo razítko ministerstva národní obrany a podpis. Diplom byl datován v lednu, ale dostal jsem ho až v dubnu. Přinesl mi ho pan Petzina, jinak Obergefreiter wehrmachtu. Nyní se psal Pecina, který se samozřejmě stal komunistou a byl tajemníkem okresního akčního výboru. Vymluvil jsem se na Velký Pátek, že máme celý den mlčení, že děkuji a hned jsem ho vyprovodil ven. Znojenské noviny byly plné chvály na mne - jak je Znojmo hrdé, že má takového statečného převora atd. Později jsem jel do Prahy jednak poděkovat Svobodovi, jednak mu ohlásit, kdo mi to předal. Svoboda však nebyl doma. Jezdil po schůzích, aby lidé volili Národní frontu. Přijala mě paní Svobodová. Tehdy už nebydleli ve vile u Vorlíků, ale na Bubenečské ulici. Přesvědčovala mne: "Měl byste se přidat tak, jako Plojhar a jiní! My Slované přece patříme ke komunistům!"

Namítl jsem: "Včetně Maďarů a Rumunů," a důrazně jsem jí řekl, že něco takového nikdy neudělám.

"Vy jste stejný jako můj synovec Hladký, taky kněz," (později farář v Jámách u Žďáru) řekla paní Svobodová a pak měla ještě moc politických řečí.

"Jste naivní," řekl jsem.

"Takhle se mnou nesmíte mluvit!" ohradila se.

Vstal jsem a šel jsem pryč. Od té doby jsem ji neviděl. Až později ve vězení jsem se dozvěděl od P. Tyla O.Praem., že když mě zavřeli, tak znojemští přátelé jeli za paní Svobodovou, aby zasáhla. Paní Svobodová prý řekla: "Co si pan převor nadrobil, at' si také sní" A dceruška Zoja připojila: "Pan převor je velký reakcionář. Patří mu to!"...

Vzpomínám si, že my jsme měli v pražském juvenátě Písmo sv., životy

svatých,. duchovní život, růženec atd. a těch pobožností bylo na mladé lidi příliš mnoho. Myslím, že tito naši, kteří toho tolik neměli, získali přesto pevné základy duchovního života, už proto, že jejich prefekt, P. Nečas byl vzorným řeholníkem a uměl to s mládeží. Tito chlapci, když potom byli rozehnáni, nakonec snad až na jednoho či dva zůstali věrní...

Jeden náš juvenista, Jožka Umlauf, vstoupil do řádu. Když je pak likvidovali, pomohl jsem mu utéci. Dostal se do Anglie. Byl pak misionářem na nějakých ostrovech...

Když jsem jednou v březnu nebo v dubnu přijel do Vlčnova, přišel za mnou Jožka Zemků, vysokoškolák. Stále nosil na klopě starý odznak strany lidové nebo Orla. Poté, co nastalo "vyakčňování" studentů ze škol, mi sdělil: "Od komunistů nic nechci. Rozhodl jsem se utéci z republiky ještě s Josefem Pavelčíkem." Prosil mne, zda bych mu nenašel cestu, jak se dostat do Rakouska. Zjistil jsem, že ve Znojmě jsou lidé, kteří převádějí...

Dal jsem jim nějaké rakouské peníze, které jsme vyhazovali z pokladniček, nějaké uzené maso na cestu a čekali jsme. Dal jsem Jožkovi ještě dopis kvardiána františkánů, který mi kdysi poslal, kde prosil, abych po jednom členu III. řádu poslal nějaké věci, které v Rakousku nejsou a dal mi na to naše peníze... Zároveň šel také redaktor Národní obrody pan Petřík.

Pak přišel Tonda Moštek s nějakými partyzány, ale mluvil jsem jenom s ním. Potom jistý Polauf, kterého mi někdo poslal z Prahy. Když jsem jednou přišel ze školy domů, dozvěděl jsem se, že na mne čeká nějaká rodina (Belcredi z Líšně)...

Nevím už, v jakém pořadí šli. Myslím, že Tonda Moštek šel poslední. Pak šel ještě pan Kovtun, spisovatel. Poslal mi ho opat Opasek. Poslední šli začátkem května.

A byla májová pobožnost. Kázání jsem měl já. Vykládal jsem Desatero, protože v novinách se pustě lhalo a překrucovala pravda. Tak jsem to vždy po kázání dával "do patřičných mezí". Májová kázání byla pro lidi vlastně jedinou příležitostí demonstrace proti režimu. Proto byl kostel pokaždé nabitý.

Když byly volby, dostal jsem v jejich předvečer zákaz volit. Důvod: "Vy jste proti republice!" Také ostatní kněží i bratři měli zákaz volit z důvodu, že prý nemají kladný vztah k lidově demokratické republice.

V poslední den května jsem byl odvolán od oběda, že se mnou někdo chce mluvit. Byl to nějaký muž a říkal mně: "Pane převore! Rychle utečte! Zachytili jsme rozhovor naší bezpečnosti s brněnskou bezpečností. Bylo jim nařízeno: Zatkněte převora Zemka! Podejte na něho trestní oznámení! Zbavte ho úřadu převora!"

Poděkoval jsem mu. Řekl jsem si ale, že by bylo zbabělé utíkat, když jsem lidi nabádal k statečnosti. Konečně - musím přece dokončit májové pobožnosti.

Bylo to slavné. Kostel byl nabitý. Při výkladu 7. Božího přikázání přišlo i na sociální otázku. Tak jsem se prostě obul i do komunismu, prostě jako nauky,

kteřá nejenom že je nesprávná, ale je také protináboženská.

Nakonec jsem řekl: "Mluvil jsem vám zde pravdu. Za tou stojím a chci jí zůstat věrný tak, jako to řekl sv. Petr: Pane, s Tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt" (Lk 22,33) Lidé pochopili...

Věděl jsem, že to nebude dlouho trvat a přijde řada na mne. Jel jsem klidně do Znojma.

Dne 28. června 1948 ráno ke mně přišla jedna paní, která k nám chodívala denně do kostela. Řekla mi: "...vzkazují vám, že vás přijdou v 8 hodin zatknout. Utečte!"...

Odvezli mě na StB...

V rozsudku mám napsáno, že převor Zemek se odsuzuje na 18 let odnětí svobody, protože jako katolický kněz měl vést náš lid k lásce k lidové demokratickému zřízení."...

V Leopoldově jsem se dozvěděl jednu důležitou zprávu. Po "uzávěrcce" na cele jsme se jednou bavili o pastýřských listech a o tom, co bylo potom a tu kanovník Dr.Dvořák z Olomouce vypravoval o jednání mezi biskupy a státem, o podlosti Čepičkově a najednou říkal: "Tehdy padlo jméno Zemek" Protože arc. Beran nedovolil Plojharovi, aby byl ministrem ve vládě, řekl Čepička: "Mám možnost zatknout tři kněze, Zemka, Starka a Tichého. Když p.arcibiskup dovolí Plojharovi, aby byl ve vládě, nedám je zatknout!" Jsem rád, že arcibiskup nepovolil a obětoval nás "pěšáky", takže jsme byli vlastně rukojmími za P. Plojhara...

12. května 1960 jsem opustil Pankrác. Zavezli nás až na nádraží k vlaku. Páni z ministerstva vnitra mi koupili dokonce i jízdenku. Neměl jsem peníze. Měl jsem deficit, protože jsem neplnil normu. Takže ještě potom na svobodě jsem platil přes tři tisíce korun za to, že se mnou těch 12 let zacházeli tak pěkně...

Oni mne však pořád volají kvůli různým hloupostem. Už jsem jim jednou řekl, že se mi zdá, že jenom pražské šlapky a páter Zemek se musí hlásit na bezpečnosti. Vydělávám si vlastníma rukama na chléb vezdejší a od nikoho nic nechci. Tak co mi kdo může? Tohle je zásada už papeže Jana XXIII., aby si kněz vydělával na své živobytí. To ostatní včetně bohoslužby ať dělá zdarma: má to dělat z lásky k Bohu. Předně se u nás nebudou hromadit žádné peníze. a pak nám je nikdo nebude závidět. Pokud jsou však kněží za duchovní službu v církvi placení státem, tak to ty lidi potom kazí. A nejenže kazí - oni jsou za to zavázání hrozným způsobem státu jako svému zaměstnavateli...

Když přišel rok 1968, tož jsme to s nadšením uvítali. Brzy však přišlo zklamání. Mně - stejně jako celé řadě dalších kněží ve výrobě - bylo jasně a důrazně řečeno: "Vy ale nikdy nebudete veřejně působit!"...

Hledali jsme tedy cestu, jak se dát dohromady, všichni ti, kteří stáli mimo - a nebylo nás málo, především to byli řeholníci, ale byli to také někteří diecézní kněží.

Všechno to začalo vlastně mnohem dřív, dávno před rokem 1968. Vznikalo to spontánně v těžkých podmínkách věznic a táborů nucených prací a v místech, kde byli lidé zbavováni své lidské důstojnosti...

V roce 1969 jsem totiž dostal státní souhlas k výkonu kněžské činnosti. Znovu jsem veřejně přistoupl k oltáři. Bylo to v zábrdovickém kostele v Brně...

Později mi povolili působit u svatého Tomáše v Brně, ale taky jenom nakrátko. Církevní tajemnice nemohla přenést přes srdce moje májová kázání. Znovu mi vzali státní souhlas.

Měl jsem však dost práce jinde. Každých čtrnáct dní jsem jezdil k sestřám spasitelkám do Borotína. Jindy jsem jezdil zase k sestřám do Střelic a jinam. Mimoto jsem pořádal četné přednášky a besedy v bytech. Konalo se to vždy důsledně konspirativně. Nepotrpěl jsem si na tu zbytečnou okázalost, jakou se vyznačovala setkání některých provokatérů z Charty 77: Ti se pokaždé setkali proto, aby se hned dali zatknout a mohlo se o tom druhý den mluvit z Hlasu Ameriky a ze Svobodné Evropy. Neříkám, že všichni, ale provokatérů od StB bylo mezi nimi dost. Nevím, co kdy během svého působení příznivého vykonali. My jsme však při našich setkáních řešili nejrůznější otázky náboženské, mravní a jiné. Musím uznat, že to bývalo přínosné i pro mě. Třeba jednou jsem začínal své vystoupení v jednom bytě slovy: "Neztracujeme jinověrce a nevěrce, nýbrž se za mě modlíme a litujeme je, že nedošli tam, kam my, katolíci." Jedna z účastnic mi na to řekla: "Otče Jakube, já jsem nevěřící, ale ráda naslouchám tvým slovům, a to ne s nějakým soucitem, ale docela se sympatiemi." Zastyděl jsem se, protože jsem si uvědomil, jak se my katolíci někdy rádi povyšujeme. Kristus přece neumřel jen pro ty, kdo mu uvěřili, ale i pro ty, kdo ho ukřižovali. Tož jsem se nakonec opravil: "Neztracujeme jinověrce a nevěřící, ani se nad ně nevyvyšujeme, a to ani soucitem ani jejich litováním, že oni snad nejsou tak vysoko jako my. Musíme se za ně modlit a prosit Boha o pomoc, aby nám dal sílu milovat je nadšenou, horoucí a obětavou láskou."

Nějakou dobu jsem působil pastoračně jenom v podzemí, ale pak mi bylo znovu umožněno působit také veřejně. Stalo se to z míst, odkud bych to nejméně čekal. Příčinil se o to otec kanovník Navařík. Tak jsem se ocitl v bývalém dominikánském kostele sv. Michala v Brně...

Později jsem se s radostí zapojil do práce s mládeží a do spolupráce při díle Matky Terezy. Samozřejmě jsem také v podzemí pokračoval v duchovně pastoračním působení... Otec Jakub Zemek, jeden z nejhůževnatějších českých dominikánů svědčí, že během donucovacího režimu za komunismu sice působil jako apoštol, avšak docela izolovaně od ostatních bratří, spíše jako poustevník. Proto po roce 1948 už nebylo možno mluvit o samostatné čs. dominikánské provincii. Obnova samostatné čs. dominikánské provincie po pádu komunismu v roce 1989 je ztížená dvojakým směrem. Z jedné strany působí směr daný osobností prvního provinciála obnovované provincie, P.Duky. Pokusil se provést „tlustou čáru“ za dosavadními čs.dějiny řádu a

budovat provincii jako „na zelené louce“, samozřejmě s odkazem na postavu sv. Dominika. Druhý směr byl dán vnějšími změnami, které se vtiskly do řádu po roce 1989. Bylo to navracení klášterních budov a následný návrat osazenstva, většinou mladého, bez osobní zkušenosti z tohoto života, spíše to jen zkoušejícího a něco improvizujícího, dále veřejná publicita, příznivá i záporná. Obnova řádu zůstává hlavně na úrovni vnějších, společenských změn, a tak splývá s obnovou celé Církve svaté v naší vlasti. Přicházejí nové osoby. Často hledají pokoj bez oběti, odměnu beze služby, mystické zážitky bez sebeumrtvování, ovoce darů Ducha svatého bez ctností a blahoslavenství. Jako celá naše společnost těžce prožívá ztrátu otcovské návaznosti, tak i řád, podobně jako celá Církev svatá, zakouší u nás svou agónii, nicméně i to patří k tajemnému Tělu našeho Pána, který tu navěky prožívá své Narození, Ukřižování, smrtelnou agónii, avšak i Vzkříšení a Nanebevstoupení. fra TJ

+++

K nejvyššímu cíli (18) Stupně vnitřního chodu a jejich řazení

I přes velký rozmach metod psychologie a jiných věd o člověku se nepřestáváš ptát po smyslu svého života a hledáš jeho vnitřní náplň. Možná, že se ke Mně obracíš v domnění, že ti bude stačit pomocí moderních vědeckých metod vytáhnout z Mého Slova věčného života stejně jako z mnoha jiných nauk jejich jádro. To bys ale zapomínal, že se Moje tajemství nedá omezovat na vysvětlení psychologických pochodů ve tvé rozjímající duši. Stále se ptej, v čem spočívá podstata mystiky, z čeho vyrůstá, čím se zabývá a k čemu vede.

Mezi mnohými křesťanskými duchovními učiteli vyniká sv. Tomáš. Ukazuje ti cestu, jak máš duchovně žít uprostřed proměn světa a svého poznání. Objasňuje to nejen, když jde o dary Mého Ducha, ale také v dílech o Mé milosti, o ctnosti lásky, a když vykládá díla, připisovaná sv. Divišovi. S jeho pomocí ti odhaluje různé stupně vnitřního chodu tvé duše a jejich zařazení ve tvém každodenním životě.

Vrchol tvého duchovního života spočívá v lásce, kterou ti vlévám do duše. Touto láskou přetvářím tvou duši a povznáším ji k tomu, aby měla Mou milost podíl jak na řádu přirozeném, také na mém nadpřirozeném životě. Činím to tak, že zdokonalujícím přetvářením povznáším tvou duši k tomu, aby Mě milovala nejen svou přirozenou láskou, ale také Mou vyšší láskou. Chci, abys žil Mým nadpřirozeným životem, aby o tobě platila Pavlova slova: *Žiji, ale už nežiji já, nýbrž žije ve Mně Kristus*. Samotná tato láska je chápavá a jasnozřivá, takže má poznání skoro zkušenostní. Jenže pozor, buď opatrný, protože dokud jsi na světě, tak ti zatím nemohu dovolit, aby ses Mne dotýkal přímo v Mé podstatě. Přesto ti dovoluji, abys Mne v Mé podstatě už trochu zakoušel. (Pokr.)

+++

**Tě vyvádí na cestu Boží.
Láska Tě do své náruče zve.
Tak pojd' – volá na Tě
„Miláčku můj,
pojd' ke mně
at' v klidu- radosti
můžeš spočinout.
Ty , který slyšíš můj hlas**

**otevři srdce své
at' mohu jej naplnit
mou nekonečnou LÁSKOU,
která odpouští
a nikdy se nepovyšuje,
vždyť všichni rovni v lásce mojí
jsme.**

Ladislava Lopraisová

+++

Není to ještě úplně zkušenostní poznání. Je to poznání jistým spřízněním či spojením se Mnou. Toto souznění se děje láskou. Ta tě se Mnou spojuje jako každého, kdo ke Mně přilne. Tak díky Mně nabývá stejného ducha se Mnou.

Očišťuji tvou lidskou lásku právě pro velkou důležitost lásky, když je v ní podstata tvé pozemské dokonalosti. Rozumem se snažíš to, co láska předkládá, pronikat také po svém. Ostatně ve své lásce nezatoužíš po ničem neznámém. Když se má tvoje duše tak dokonale zušlechtit láskou, tedy vyžaduje to, abych také tvé poznání povznesl a naplnil sám sebou, podobně jako lásku. Sotva tvá láska blaženě spočine v dosaženém dobru, tedy se rozumem snažíš to, co prožíváš láskou, vystihnout svým způsobem. Proto nemůžeš od sebe odtrhovat obě schopnosti a klást mystické zážitky jen do jedné schopnosti. Obě tvoje nejvyšší schopnosti, rozum a vůle, jsou nerozlučně spojeny a navzájem se doplňují a podporují.

Když v tobě očistím lásku, tak se tvá omilostněná duše nechává ode Mne láskou povznášet. Potom na všechno odpovídáš jako Maria: *At' se mi stane podle Tvé vůle!* Tvá duše se láskou spojuje a ztotožňuje se Mnou. Láska je jednotící a ztotožňující. Tak dosahuješ vrcholného cíle svého duchovního úsilí, totiž spojení, které nadpřirozeně přetváří tvou duši. Avšak na cestě mezi tebou a tímto vrcholným Cílem jsou různé stupně, které se jistým způsobem řadí jeden vedle druhého. (Pokr.)

+++

**Jedna čest čeká každého
v mitrové odpůldne
nemine ho ten purpur,
neujde koruně!**

**Těch úctyhodných hostí!
Úsluh, když dojedem!
Co rukou při loučení
klobouky pozvedne!**

**Vůz zajistí a sluhy,
síň, baldachýn a dav, zvony,
když jedem městem, nám,
velkým, na pozdrav!**

**Té pompy, nad hermelín,
když prostě já a ty
pokorně sejmem erby
a chcem řád od smrti!**

Ed.

Duchovní chod ve tvé duši je především tvá důvěrná rozmluva s naším společným Otcem nebeským. Tato rozmluva je osobitá a důvěrná. Otevíráš se Mi v bezmezné oddanosti a důvěře. Přebývám svým zdokonalujícím nadáním

ve tvé duši jako ve svém příbytku, kde se cítím doma. Nepřebývám však ve tvé duši nečinně jako nějaký cizinec ani jako nezvaný host. Bydlím u tebe jako důvěrný přítel. Nemáš přede Mnou zholá žádné tajnosti. Dokonce Mně v bezmezném důvěře svěřuješ celý svůj příbytek, abych si zde počínal jako doma, tedy jako domácí pán. Jen Mně věř, protože přicházím jako přítel a Otec, Bratr i Spasitel. Pak si v hradu tvého nitra budu počínat ještě lépe a moudřeji než ty sám. To však od tebe vyžaduje veskrze příznivý názor, vstřícný postoj a laskavé počínání vůči Mně, zkrátka postoj, hodnocení, slova i skutky a oběti plné něžné lásky a bezmezného důvěrného otevřenosti, ovšem zdaleka nejen jako nějaké lidské přichylnosti a sametové uhlazenosti, nýbrž především jako nadpřirozeně povznesené přilnavosti.

Jedině Mým vyšším zušlechťujícím nadáním nabýváš účasti na Mé přirozenosti. Z toho vyplývá tvůj podíl na vnitřním životě Mne spolu s naším věčným Otcem a Duchem svatým. Uskutečňuje se božskými ctnostmi, vírou, láskou a nadějí. V nich Mě poznáváš, zakoušíš a miluješ podobně, jako poznávám sám sebe. Prožíváš Mě jako prožívám svůj život. Miluješ Mě láskou, jakou miluji sebe. Tak tě svým vyšším nadáním povznáším k Mému poznávání, k Mé lásce a k Mému životu. Náš věčný Otec Mě ve tvé duši věčně plodí a z Otce i ze Mne věčně vychází Duch, který tě zevnitř oživuje a zdokonaluje.

Jak jinak Mě můžeš poznat a milovat dokonaleji, než vystupňovanou účastí na mém vlastním poznání a milování? Tohle je to zkušenostní poznávání Mne samého, protože zde sám svým vyšším nadáním, hlavně ctnostmi a dary Ducha svatého, působím v tobě účast na mém vlastním životě. **Jaké jiné je možné ještě okoušení Mne? Rozumem?** Spočívá ve vlitém nazírání, které ti naštěpovávám na víru a rozvíjím dary Ducha svatého v důvěrném a lahodném spočinutí v Mé jistotě. **Vůlí?** Darem moudrosti tě povznáším k sobě jako k vrcholnému Cíli tak, že přilneš jediné ke Mně. Potom Mě shledáváš v sobě přítomného, nesmírného, velkého a dobrotivého. Zakoušíš, že jsi milován Mnou jako samotnou svrchovanou Láskou a současně Mnou jako člověkem. Vždyť právě kvůli tobě se vtěluji. Zároveň prožíváš svou lásku ke Mně a k lidem jako k sobě. To není žádná nadoblačná ani vysněná láska. To je sladká, vášnivě horoucí a obětavá láska. Jsem přece sama láska. Proto se touto zkušeností nejvíce přibližuješ k zakoušení Mne samého.

Ať jsi kdokoli, otevírám ti hlubiny mystického života, jen když žiješ v mém zdokonalujícím vyšším nadání. Tento život není omezen na hrstku zvláštních zasvětců. Je to vyvrcholení tvého života z vyššího nadání. Je dostupné každému, kdo žije v tomto vyšším nadání. Tento názor na mystiku je vznešenější než omezování mystiky na mimořádné zázračné zážitky nějakého výjimečného jedince, který by tím byl obdařován bez účasti vlastního rozumu, jen v uchopení vůlí a obejmutí láskou bez představ a bez tvaru.

Něco takového by zásadně odporovalo důstojnosti tvé osoby. Odporovalo by to i celkové skladbě tvého života, kde jsou všechny tři schopnosti, myšlení, toužení a chtění, totiž rozum, vůle a smyslové hnutí spojeny, protože tě tvoří celého. Když chceš růst ve své účasti na vyšším životě, tak potřebuješ žít právě vnitřní modlitbou, kterou vrůstáš do poznávání a milování Mne z oné vnitřní spřízněnosti se Mnou.

Předně překonávej smyslové věci jako překážky, abys v nich nehledal cíl, smysl a celé štěstí svého života. To je úkon odříkání, vedoucí k tvému osvobození od zátěže neovládaného pudového hnutí. Tvoje případné vybočení z řádné dráhy je způsobeno nevědomostí v rozumu, který snadno zamění cíle s prostředky. Zrovna tak jako oslabená vůle postrádá přesné zaměření k tvému pravému dobru i sílu k vytrvání v dobrém. S ohledem na porušenost tvé přirozenosti se pudové hnutí vymyká vedení rozumu i vůle. Odporuje tvému osvětlenému rozumu a posilněné vůli, natož rozumu, tápajícímu svými zatemněnými soudy, a vůli, ponechané napospas své slabosti.

Hned při startu si naplň obraznost vším, co těsně souvisí s vrcholným Cílem. Usměrní snahové napětí smyslů rozumem, naplněným Mou Pravdou, a vůlí roznícenou láskou k Mému Dobru, které ti tato Pravda představuje. Hned od startu o tom rozjímej. V duchu klidně uvažuj, rozvažuj a zdůvodňuj si pravdy o Mně, ale i o sobě, o svém životě a jeho smyslu a cíli ve Mně. Připomeň si, co či lépe kdo je jsem pro tebe, a jaké ti z toho vyplývají závazky. Rozjímej podle přesné osnovy. Tak si soustavně ujasníš tyto pravdy, které rozumem poznáváš a vůlí svobodně uznáváš. Jedině při tom se stávají předmětem tvé vnitřní zkušenosti. Toužíš po nich. Prožíváš je citově. Propůjčuješ jim svou obrazotvornost. Dáváš se jimi naplnit v celé své bytosti.

+++

**Okouším vzácný vinný druh
z perlových korbělů
révová od Frankfurtu
ten mok by nedalo!**

**Když zpítou včelu náprstník
vyhodí ze dveří,
když motýl nechá kořalky
já piji víc než dřív!**

**Jsem piják vzduchu, zhýralec,
jenž s rosou ve sklínce vrávorá
věčným letním dnem
z modrého hostince.**

**Až. seraf mává kloboukem
a každý svatý chce vidět,
jak malý pijan
se opřelo slunce.**

Ed.

(Pokr.) Když vykonáš tuto přípravu poctivě, tak prožíváš všemi schopnostmi Mou Pravdu. Znenáhla a plynulým růstem se ti přibližuje těsný a důvěrný styk se Mnou. Zvolna přecházíš od dílčích pravd k jejich vrcholu. Zanedlouho se ti rozjímání stává roznícenou a žhavě jasnou tvůrčí usebraností. To je příprava na vnukající se dar nazírání, kdy sám inspiruji svůj obraz v tobě. Napřed tě oslovuji, a pak ti ochotně odpovídám. Jen se pokorně ponoř do Mé Pravdy, a vzápětí tě povznesu. Přichází chvíle, kdy Můj Duch, přebývající v

tobě, přebere tvou iniciativu. Potom ti začne vštěpovat takové poznávání a milování, jakého bys byl stěží schopen s běžným působením Mého nadání v sobě, a vůbec už přirozenými možnostmi svého rozumu a své svobodné vůle. V tomto stavu ti vlévám lidsky nepostižitelným a nevypočitatelným způsobem do nitra vyšší poznání všeho. Jde to současně s dokonalejším, hrdinským milováním. Možná, že u tebe roste poznávání rychleji než láska, možná naopak, a možná vyrovnaně. Obojí však zvolna vzrůstá. Povznáším tě do svého vnitřního života. Odhaluji ti souvislosti vrcholného života našeho věčného Otce i Mne, tvého Bratra a Spasitele, i našeho Ducha. Hned se projevují v upevnění propojenosti mezi tvým myšlením, chtěním a toužením. Propůjčuji ti nadlidskou usebranost. Tohle spočinutí ve Mně nemusíš hledat namáhavou přemítavou oklikou. Všechno odhaluješ vcelku a ve všech souvislostech. Všechno objímáš láskou.

Zdá se ti, že pořád nemůžeš něčeho takového dosáhnout? Neodhazuj přemítavé rozjímání předčasně! V této vlité usebranosti tě zastavuji, jako toho, kdo upřímně touží po pravé lásce. Při veškeré roztouženosti a hledání pravdy se ti někdy uzavírá přístup k něčemu dokonalejšímu. Jenom neztrácej velkodušnost svého záběru a důvěru v dosažení cíle. (Pokr.)

+++

**Do staré skříňky z ebenu
se zbožně zadívat,
stírajíc samet poprašku,
ten nános dávných let.**

**Snad scvrklé tváře květiny
najít v těch pokladech,
již utrhly kdys ráno
ruce už rozpadlé.**

**Na světlo vyjmout něčí list,
zežloutlý od stáří,
pročítat matný rukopis,
jenž tě tak rozjařil.**

**A kadeř možná z hlavy,
které jsme nevěrní.
Možná i starou cetku,
dávno ne moderní.**

**A pak vše klidně uložit
a zapomenout zas
jak by ta skříňka z ebenu
se netýkala nás! Ed.**

+++

Cíl se nakonec vynoří za poslední zatáčkou. To je ona nenaučená moudrost prostých jako cestička naší malé Terezičky, dětsky odevzdané do Mé vůle. Znamení této vlité modlitby je, že za několik okamžiků pronikneš blíže k Cíli. A hned se o tom dozvíš víc, než za celá dlouhou dobu přecházení a hledání.

Jiným rysem je, že vzplaneš horlivou vírou a zahoriš láskou k víře. Obětavě se nastaviš do služby. Tehdy je láska účinná až k hrdinství. Velkodušnost ukazuje na Mé působení v tobě. Vlitá láska, kterou ti vštěpuji, se začíná uplatňovat poznávacím způsobem. Tato nazíravá modlitba je poznáním lásky. (Pokr.)

+++

**Jisti v svých síních z alabastru,
chránění jitra
a chránění dne,
tiše spí účastníci zmrtvýchvstání
krov z atlasu,
střecha z kamene.**

**Nad nimi směje se
vánek v svém hradě,
bezstarostně si trylkuje drozd,
breptají včely do tupých uší
Ó, co tu zhytnulo za moudrost!
Ed.**

+++

Ačkoli je vlitá, přesto není jednolitá. Je nějak odstupňovaná a tak členěná. Moje milovaná sestra Terezie popisuje v "Hradu nitra" její stupně. Na sedmeru různých komnat popisuje, jak postupně upravuji tvé schopnosti, abych je pak mohl zdokonalit sebou samým. Napřed upravuji vůli, pak rozum, konečně obrazivost a smyslové snahové napětí. Tak sice popisuje Moje postupné rozšiřování a zabydlování se v tajuplném ostrově tvé bytosti. Přesto i to ti mnoho objasní, pokud se otevíráš trpnému očišťování. Další vlastností je budování ctností a vzrůst vnitřní modlitby. Na prvním stupni je modlitba ticha. V ní ti přetvářím vůli tak, že už namáhavě nehledáš, nýbrž nacházíš. Dej se zaplavit prožíváním Mé dobroty jako svého cíle. Co zažiješ, nedokážeš ani vyjádřit. Tvoje mlčenlivá modlitba v tichu není jednolitá. Je přerývána chvílemi vyprahlosti a trpným zkoušením smyslů. To proto, abych jediné sám byl natrvalo tvým hlavním a výlučným dobrem, kdežto všechno ostatní aby bylo přehodnoceno jen z Mého nadhledu. Mlčenlivou modlitbu v tichosti, kdy sladce zakoušíš Mé obejmutí, doprovází nárůst ctností, zejména lásky ke Mně jako svrchované, zosobněné Lásce.

Když tvá vůle vytrvá v tomto hrdinském řízení a ochotně se dává přetvářet Mým vyšším nadáním, tak ti zaplavuji poznání, paměť i obrazivost. Tvoje modlitba přechází do druhého stupně. Je to prosté splynutí, když ustáváš v hledání obrazů a přebíhání od jedné myšlenky o Mně k jiné myšlence o Mně. Někdy bývá toto splynutí částečné, takže ti paměť a obrazivost pracují ještě po lidsku a taky vyrušují rozum svými vzpomínkami a obrazy. V tomto stavu si nevěšmej ani toho, co si pamatuješ, ani toho, co ti připomíná obrazivost. Přetvářím tvé nitro i v tomto stavu. Kdekdo tě obviňuje z falešného nebičkáčství, svatouškovství a neupřímného pokrytectví. I ti nejbližší se ti posmívají jako bláznovi a s odporem se od tebe odvracejí. Trýzní tě vlastní pochybnosti o správnosti své volby životní dráhy. Obáváš se, že tě snad odmítám. A najednou si přestáváš být jistý čímkoliv. Zachraňuje tě jediné spolehnutí se na Mé milosrdenství. Vrháš se do Mé náruče. Přitom dobrovolně odhazuješ stranou všechny ohledy a starosti o sebe. Teprve nyní ti dopřávám takové poznání Mé velikosti v lásce, dobrotě a moudrosti, že shledáváš, jak jsou tvé smysly a síly chabé na postižení Mé velikosti, a prožíváš vytržení. (Pokr.)

+++

**V mozku jsem pohřeb cítila
a všude zněl náš dům
jen kroky, kroky – div že jsem
nepřišla o rozum.**

**Když hosty usadili,
tu rozduňel se vzduch
jakoby bubny – téměř mi
v tom hluku ztupěl duch.**

**Pak slyším zvedat truhlici
A skřípat přes duši
Zase ty boty z olova
Pak svět se rozbušil,**

**jako by nebe bylo zvon
a bytí pouze sluch
a já a ticho podivný,
sem vyvržený druh.**

**Pak prasklo prkno v rozumu
a já - vždy níž a níž –
jsem v každé hloubce našla svět
a poznala vše - až** Ed.

+++

Tak se ocitáš na prahu sedmé komnaty, svého vrcholného cíle, na prahu splnutí. Tehdy se bezmocně otevíráš Mému přetváření jako dokonale tvárný vosk. Napřed ještě očistím svou lásku u tebe, svého vyvoleného. Odpoutáváš se i od jistoty své lásky. Už si nelibuješ v této jistotě. Někdy se ti zdá, že některých úkonů lásky jsi naprosto neschopný. Jindy se ti zdá, že dokonce úplně pozbýváš lásky. Tehdy přichází chvíle, kdy si uvědomuješ Mou nesmírnou láskyplnost a propastnou ubohost své lásky. Tehdy jsou všechny tvé schopnosti sjednoceny v jednom středu, který zaujímám s naším Otcem nebeským a naším Duchem. Dosahuješ mystického poznání tohoto tajemství.

Už nemůžeš pochybovat o Mé přítomnosti ani o mém důvěrně blízkém životě v sobě. Žiješ se Mnou v důvěrném spojení. Postihuješ Moje vnuknutí, že v tobě opravdu přebývám a láskyplně se ti nabízím k zakoušení. Nyní povznáším všechny tvé ctnosti k vrcholnému stupni činnosti, k hrdinství.

Jsem Životem tvého života. Blaženost Mé lásky ve tvém nitru se touží sdělovat a tak ještě víc šířit. A skutečně, tímto předáváním radosti Mé lásky strhuješ ostatní k Mé lásce. Až dosud schoulený v Mé náruči zakoušíš velkodušnost lásky, která tě nadnáší a vrhá do radostné služby Mé lásce prostřednictvím bližních. Jsi jako přehrada přetékající Mým vyšším nadáním, kterou plním nepřetržitě, kdykoli se modlíš. Raduj se z účasti na Mých darech. Zdánlivě ti jich ubývá. Přesto ti nikdy nechybí. Neustále ti je obnovuji a rozhojňuji. Konečně zraješ jako průtok Mých darů, které se nepromarňují, nýbrž si vynalézavě razí cestu ke všem připraveným a potřebným. Okolnost, že se této proměny v dokonalý průtok Mých darů dostává jen málokomu, je dána odporem lidské sebelásky, ale i odporem světa a tvého dávného otrokáře. Směle překonávej s Mou pomocí tento odpor v sobě i kolem sebe a proudění Mých darů vypukne bez omezení. Naplno ti sám v sobě otevírá živou Cestu

k těsnému a důvěrnému splynutí všech tvých přirozených schopností a sil se Mnou. (Pokr.)

Ty a já

Patříme k sobě
ty a já
jak úsměv ke tváři
tak jako ke květině květ
a jako smyčec k houslím
Umí je rozechvět
radostnou písní lásky

Patříme k sobě
jako pramen k řece
a řeka k moři
tak jako k vodám
patří hejna ryb
Když nejsi tebe volám
bez tebe těžko žít

Patříme k sobě
jak větev ke kmeni
tak jako k větvi plod
jak měsíc k zemi
paprsek ke slunci
Všechno se náhle změní
jeho pohlázení

A k tobě i ke mně
patří dětský hlas
jak k zrnu klas
jak k ústům zpěv
ze srdcí tryskající
ze srdcí láskou
navždy spojených

Josef Veselý

+++

Zemřu-li já
a ty máš žít
a čas dál klokotat
a úsvit plát
a den dál žhnout
tak jako dosavad
začnou-li hnízdit ptáci
a včely shánět med
kěž by šlo podle přání

z výpravy na zem zpět!
Je sladké znát, že stoupá kurz,
až lehnu k chudobkám,
že rozvíjí se obchod
a živě běží krám!
To odchod je pak klidný
a duše ožije,
že pánové tak čile
si hledí režie.

Ed.

Ó nádherná chvíle,

zvolni krok,
ještě mě pohosti.
Nebude stejné hladovět
po této hojnosti.

Co bylo strádat, dřív, či teď
na to ti odpoví
ten, koho vedou úsvitem
na místo poravy.

Ed.

Nebojte se globální totality!

Růženec a elektronická psychomanipulace

Naši předkové se modlívali za Boží ochranu proti nepřítelům viditelným i neviditelným a zlým duchům v ovzduší. Možná ti to dneska zní prostomyslně a směšně, jenže...

Tvoje tělo je ve světě zdrojem i příjemcem elektromagnetických vln

1. Tvoje tělo je zdrojem elektromagnetických vln

Svůj mozek můžeš chápat kromě jiného jako zdroj elektromagnetických vln s nízkým kmitočtem (0,5-40 Hz). Jistě znáš zařízení zvané EEG (elektroencefalograf), které dokáže tyto vlny zaznamenávat a měřit. Odborníci dělí tyto vlny podle kmitočtu na čtyři úseky, které odpovídají čtyřem stavům tvého těla a psychiky, pokud závisí na těle.

Beta (13 až 40 Hz): Jde se o "normální" rozložení, ve kterém se nacházíš většinu svého bdělého stavu. Kolem vyšších frekvencí (nad 30 Hz) se nacházejí tzv. záporné pocity a vášně (podráždění, agrese, vztek, strach, stres).

Alfa (8 až 13 Hz) odpovídá tvému uvolněnému, ale soustředěnému stavu. Do tohoto stavu se můžeš dostat hypnózou, ale také meditací. Někdo je však toho schopen pouhým smyslovým odpoutáním se od světa. Informace, které jsou ti sděleny v alfa-hladině, se ti spolehlivě a pevně zapisují do paměti.

Théta (4 až 8 Hz) odpovídá tvému stavu při hlubokém soustředění, jakého můžeš dosáhnout pokročilou meditací nebo hluboce prožívanou modlitbou.

Delta (0,5 až 4 Hz) odpovídá tvému stavu během hlubokého spánku, avšak můžeš toho dosáhnout ve stavu jasného vědomí na základě zvláštního tělesného a psychického cvičení. V tomto stavu dokážeš být ve styku s okolím a po návratu k běžnému stavu samovolné bdělosti si můžeš všechno jasně vybavovat.

Už ve 30. letech 20. stol. objevili vědci těsnou souvislost mezi mozkovými vlnami a rytmizovaným světlem. Je-li na tvé oko zaměřen stroboskop blikající ve frekvenci 10 Hz, tedy tvůj elektroencefalogram ukazuje, že se ti převažující mozkové vlny naladí na stejnou frekvenci. Pulsovanými světelnými signály si můžeš naladit mozek třeba i do alfa-vln, aby sis lépe zapamatovával učební látku nebo do theta-vln, aby ses dostal do stavu hluboké odpoutanosti. Takový účinek má na tvůj mozek i rytmizovaný zvuk, třeba při společné modlitbě růžence. Psychologové znají ještě další způsoby, jak ovlivnit tvůj mozek zvukovými podněty o jistém kmitočtu. Jedním z nich jsou zvláštní posuny, když se do tvého ucha vyšle zvuk o různém kmitočtu, a vyvolá to ve tvém mozku elektrický signál. Jeho frekvence se rovná rozdílu mezi frekvencemi zvuku vyslaných do obou uší. Je-li tedy do jednoho ucha vyslán zvuk o kmitočtu 200 Hz a do druhého zvuk o kmitočtu 210 Hz, je v mozku (který přetváří sluchové vjemy na elektrická) vyvolána elektrická odezva o frekvenci 10 Hz. Na tento kmit se napojuje jistá oblast mozku (*nukleus olivaris*). Ta vyšle elektrické podněty o stejném kmitočtu do kůry velkého mozku. Tam se spojí se stávající vlnovou hladinou a tím se vlastně hmotně podmíní změna tvého vědomí, pokud závisí na smyslových podnětech. Podobným způsobem se šíří do celého mozku elektrické signály vyvolané zrakovými vjemy. Tak lze vnějšími podněty měnit tvou mozkovou činnost a tím i tvůj psychický stav. Jakým způsobem dojde k takové změně duševního stavu? Po hmotné stránce je tvoje mozková činnost soustavou elektrických a chemických reakcí. Norman

Shealy změřil chemické změny v mozku při frekvenci **7,8 Hz**, ve které kmitá ionosféra, a zjistil, že při této frekvenci stoupá o 25% produkce růstových hormonů, *gonadoliberinu* (který má vliv na sexuální hormony a orgány), *oxytocinu* (který vyvolává pocity náklonnosti), a dochází i k významnému zvýšení produkce *betaendorfinu* (který způsobuje pocity euforie). (Pokr.)

+++

Jsme jedno

Jsme jedno.

Z jednoty vycházíme.

V jednotu se navracíme.

Není potřeba záplava slov

abys věděl – cítil – znal nás.

Ty víš,

jak touží naše srdce po Tobě.

Ty víš,

co jsme prožili

a proč jsme udělali co jsme

udělali.

Ty víš

a ODPOUŠTÍŠ.

Vezmeš nás do své nekonečné

náruče

pohladiš něžně naše srdce

zhojíš rány

prozáríš Láskou.

Stačí se Ti jen odevzdat.

Lásko díky.

Ladislava

Lopraisová

+++

2. Tvoje tělo je příjemcem elektromagnetických vln z okolí

Prostředky ovlivňování tvého nervového a s tím i psychického stavu

V současné době nabízí Katalog české firmy Gradiogalaxy 6 druhů přístrojů k ovlivňování mozku. Na západním trhu se jich začátkem 90. let prodávalo asi 40 druhů.

Robert Becker, v knize “*Zkratující proudy*”, uvádí zprávu z Výzkumného odboru mikrovln *Vojenského ústavu Waltera Reeda*, kde proběhly pokusy s vysíláním slov do lidského mozku (J.C.Sharp,1986). Zpráva pojednává o účincích pulsovaných mikrovln na nervovou soustavu. Zkušební program je členěn takto:

1. náhlé otupující účinky,
2. náhlé podněcování pomocí sluchových podnětů.
3. překážení v činnosti - zadržovací účinky,
4. účinky v podnětem navozeném chování.

Zpráva uzavírá, že se mikrovlnné pulsy napojují na ústřední nervovou soustavu a vyvolávají podněty podobné podnětům elektrickým. Závěr zní, že elektromagnetickým podněcováním mozku lze dosáhnout takových účinků, jakých se dosahuje elektrickým ovlivňováním mozku.

Americká armáda dělí výzkum radiofrekvenčních zbraní na tři oblasti:

1. Pulsované účinky radiofrekvenčního záření na organismy” (1989-1995),

2. Mechanismy působení záření na organismy" (1980-1997),

3. Účinky vnučené zářením" (1986-2010)

O posledním výzkumu se uvádí, že zatímco původní pozornost měla být zaměřena na omezení lidských schopností, další výzkum se zaměřuje na možnosti řízení a vyslýchání psychických procesů s použitím vnějších podnětů. Jde o záměr zachycovat elektromagnetická pole vznikající v mozku při nějaké psychické činnosti a přenášet je do jiného mozku, který je tak elektromagneticky naváděn k "vnímání" cizích psychických pochodů nebo naopak takto vštěpovat jiným lidem jisté psychické procesy tím, že se do jejich mozku přenesou elektromagnetické podněty z jiného mozku, což má ovlivňovat počínání člověka.

Samozřejmě, že tak nelze ovlivnit činnost rozumu v jeho nejvyšší duchovní činnosti, ani změnit svobodné rozhodování lidské vůle, avšak je možno rozum zatemnit vášněmi a jinými procesy, závislými na těle, stejně tak jako lze omezit svobodu vůle třeba strachem, pocitem únavy, a jinak.

Těmto předpokladům se blíží americký patent z roku 1974, který koupila firma IBM a uvádí ho na internetových stránkách <http://www.delphion.com/cgi-bin/patsearch> (patent č.03951134). Tento patent předpokládá vysílání vln o dvou rozdílných frekvencích do mozku. Při jejich působení v mozku vzniknou vlny o třetí frekvenci, která strhne na svou úroveň mozkové vlny. Ty jsou potom rozebírány počítačem a počítač zformuluje opravné vlny, které jsou vysílány zpět do mozku, aby ovlivnily jeho činnost. Takový přístroj by umožnil ovládání mozkové činnosti se zpětnou vazbou, tzn. že by jeho operátoři mohli sledovat účinky vysílaných signálů. Propojení dvou mozků touto metodou by bylo jen o něco málo složitější.

Co se týče ovlivňování činnosti mozku elektromagnetickým vlněním, běžně se provádí. Jde třeba o tzv. psycho-walkmany, které se u nás už řadu let úspěšně prodávají. Na pohled připomínají přenosné přehrávače kazet, ale jejich "sluchátka" jsou ve skutečnosti dva póly malého vysílače na frekvenci okolo 10 Hz, tedy se jedná o alfa-vlny. Stačí si psycho-walkman nasadit, spustit a uklidnit se. Za několik sekund bude tvůj mozek "naladěn" na příslušnou frekvenci a ocitneš se ve stavu odpovídajícímu vysílání alfa-vln.

Také jiné běžně dostupné stimulační přístroje jsou způsobilé změnit tvůj tělesný stav, a s tím i tvůj stav psychický, pokud nějak závisí na tvém těle.

Mezi zdroji dálkového působení na tvou psychiku se uvádějí "generátory fyzikálních polí" (Vladimír Lopatin Vladimír Cygankov "Psychotronická zbraň a bezpečnost Ruska" 1999 , <http://www.sinteg.ru/cataloghead.htm>).

3.Vojenské využití elektromagnetických vln k působení na člověka

Vychází mimo jiné z pokusů B. Servantieho (1974). Ten zjistil, že krysy vystavené 10 - 15 dní mikrovlnám pulsovaným v 500 Hz, byly výrazně odolnější proti jedům typu kurare. Ve "Zprávě o biotechnologii amerického vojenského letectva" z r. 1982 se uvádí, že s použitím radiofrekvenčního záření

o nízké úrovni lze vystavit velká seskupení lidí rozptýlenému množství biologických nebo chemických látek, ke kterým by byla neozářená populace odolná. Přesněji řečeno, pokud se nepřátelská vojska nadýchají nebo napijí těchto látek, lze u nich elektromagnetickými signály dosáhnout účinku, které se nedotknou vlastního vojska nebo zbytku populace.

Už během studené války se věnovali Sověti i Američané výzkumu ovlivňování lidí pomocí drog, elektrošoků i rádiových vln.

Robert Becker v knize *“Elektrické tělo”* (1984) zveřejnil přítomnost sovětského tzv. psychoaktivního signálu v USA. Signál se objevil v éteru v den „200“, totiž při výročí vzniku USA, 4. července 1976. Signál se pohybuje mezi 3,26 a 17,54 Mhz v několika pulsech za sekundu. Jeho zdroj byl údajně vysledován u obrovského vysílače poblíž Kyjeva. Becker uvádí, že dostupné důkazy naznačují, že je to víceúčelové vysílání, které kombinuje spojení s ponorkami a pokusný útok na USA. Autor se zmiňuje i o možné americké odvetě. Je těžké odhadnout, která velmoc měla v této oblasti náskok v roce 1976 a která ho má dnes..

V roce 1985 vysílala americká televizní stanice CNN pořad o sovětských elektromagnetických zbraních. V pořadu se pojednávalo o soustředěném radarovém paprsku o vysoké intenzitě, který může uvařit lidi nebo vyřadit z provozu počítače aj. elektronická zařízení, a připomínalo se, že Sověti mají v tomto směru náskok. V druhé části pořadu se pojednávalo o sovětském projektu ovládnání lidského mozku radiofrekvenčními zbraněmi.

V dubnu 1993 odtajnilo Rusko svou elektromagnetickou zbraň schopnou zničit jakýkoli předmět v atmosféře, ať už jde o meteorit, letadlo či raketu.

Přibližně od roku 1983 se v USA pracuje na projektu HAARP (High-frequency Active Auroral Research Program). První ostrý test se uskutečnil v prosinci 1994. Od té doby je systém spouštěn nejméně jednou za měsíc.

K čemu se dá použít uvolněná vlna s energií miliard wattů?

Jako nástroj k zjištění balistických střel, prostředek spojení s ponořenými ponorkami, dále k "rentgenovému" snímkování Země (obrovský tomograf), k pátrání po podzemních úkrytech, ložiscích surovin či ponorkách. Také lze vytvořit "elektromagnetický štít", který by nepropustil žádné cizí těleso (rozuměj zbraň). Kromě toho se toho dá využít k rozsáhlému pronikavému ovlivňování počasí. Takového zdroje elektromagnetického podněcování se však dá zneužít k útočné zbraně, která by svým výkonem zničila elektroniku jakékoli družice, zbraně či sdělovacího prostředku. Nakonec je zde také riziko zneužití k ovlivňování tvého těla a na něm závislé psychiky.

4. Obrana pro škodlivému působení vládce světa – Svatý Růženec

V lednu 1999 odhlasoval Evropský parlament rezoluci, kde v § 27 vyzývá k mezinárodní dohodě, která by zavedla všeobecný zákaz vývoje a rozmísťování zbraní, umožňujících jakoukoli formu ovlivňování lidských

bytostí. K tomuto zákazu může dojít jen pod tlakem informované světové veřejnosti, otevřeně vystupující proti takovému nebezpečí.

Nestačí však tvoje jednání. Snaž se prohloubit a vystupňovat svůj duchovní život a modlitbu, tzn. jednak se vnitřně duchovně připravovat a podle toho také ovládat svou nervovou a psychickou skladbu, a vůbec celý svůj mikrokosmos, jednak se s pokornou prosbou ucházet o další nadpřirozenou pomoc od Boha.

Modlitba Sv.Řůžence je osvědčený prostředek slovně – rozjímavé modlitby. Při ní cílevědomě střídáš v duchovním životě procesy přemítavého myšlení s procesy rozjímání, a tak se nejen duchovně, nýbrž i se svým tělem, nervově a psychicky cvičíš jako příjemce a jako zdroj záření na střídajících se různých frekvencích. Při této modlitbě se ti dostává osvětlení rozumu, posílení vůle a přiblížení se Kristu.

Předně zdokonaluješ svůj rozum rozjímáním tajemství víry. Tak se zvnitřňuje a oživuje tvoje víra osvojená nižší, přemítavou činností rozumu, takže je ti dáno bděle a pohotově odhalovat každý blud. Každé růžencové tajemství tě vede k evangeliu jako výchozímu zdroji tvého života, a dává řadu příznivých podnětů tvému rozumu. Ten je pak dále rozvíjí a vymýšlí způsoby uplatnění v běžném životě. Zatímco různé podněty z okolí, kterým se často vystavuješ, jako je vliv televize, kde se tlumí tvoje samostatná obrazotvornost, růženec v tobě podporuje růst samostatné obrazotvornosti, ale ne libovolným směrem, nýbrž právě tím nejvznešenějším, totiž připomínáním a posilou obrazů, které se týkají tajemství tvé spásy.

Řůženec je modlitba střídavě **slovní**, kdy ovládáš přemítavý postup myšlení mechanickou činností úst, takže se přitom také podvědomě zaměřuješ na Boha, a **rozjímavá**, kdy se s nebývale vyjasněným vědomím při této vyšší činnosti rozumu zaměřuješ na Boha, přičemž spojuješ s obsahem své víry svůj životní úděl – možnosti a meze, síly i utrpení.

Navíc tě tato modlitba vede k soustavnosti myšlení a také k soustavnému poznávání tajemství své spásy..

Řůženec posiluje tvou vůli tím, že ti představuje vznešený morální charakter Spasitele a jeho Svaté Máti.

Kromě modlitby Sv.Řůžence nezapomínej na modlitbu za Boží a andělskou ochranu proti nepřátelům viditelným i neviditelným v ovzduší. Podle sv.Tomáše mohou dobří andělé na Boží pokyn také různě zhušťovat okolní vzduch a působit prostřednictvím atmosféry na tebe k tvému dobru.

Soustavně rozvíjej svůj duchovní život meditací spasitelných pravd své víry, usiluj o kontemplaci a vyprošuj si to v pokorné modlitbě. Všemohoucí se přičiní, aby to bylo doprovázeno kromě jiného také snížením hladiny tvého vyzářování jako jedince pod 7,8 Hz, kdy se vymykáš elektromagnetickému působení ionosféry. Nejde ovšem jen o to, aby ti bylo dáno proniknout v duchovním životě tak hluboko, že přitom budeš ochráněn proti vlivu vládce světa, který tě obhvacuje třeba i pomocí kmitající ionosféry. Hlavně jde o tvou

přípravu na to a o tvé poměrně ustálené uzpůsobení, zkrátka o tvou pohotovost k snadnému přecházení mezi jednotlivými úrovněmi duchovního života. To ti umožní snadnost plynulých přechodů od jednání nebo i snášení nějakého utrpení v běžném životě k meditaci a kontemplaci spasitelných pravd a zpátky k uplatnění těchto pravd, které se stávají tvou životní výbavou, ve všedním styku s lidmi a s celým prostředím kolem tebe.

Nebojte se žádné globální totality, protože po Kristu nemůže už být žádné všeobecně platné otroctví, které by znásilňovalo nejen tělo, nýbrž i duši! Avšak modlete se svatý Růžence!

Tyto požadavky na modlitbu sv. Růžence a soustavný duchovní život se však den ode dne stávají naléhavější nezbytností pro každého, kdo se napříště bude chtít uchránit proti nežádoucí psychomanipulaci z okolí. Maria, Královno posvátného Růžence, oroduj za nás! *Fra Mot*

+++

Brněnská akad.duch.života ct.Patrika Kužely O.P.

K čemu jsou dobré všelijaké návody pro konání modlitby?

Návody k modlitbě jsou užitečné a často nutné, zvláště když jsi začátečník. Tvoje modlitba v podstatě závisí na Mé milosti, a tak se na to připrav pokorou a sjednocováním své vůle s Mou vůlí. Vzhledem k milosti nepokládej modlitbu za umění, ani si pro ni nestanovuj žádná pevná a nezměnitelná pravidla.

Bratr Ludvík z Granady dosvědčuje, že se mnozí domnívají, že modlitba je jako kterékoliv umění, k jehož naučení stačí znát jeho povahu a pravidla. Zapomínají, že milost vůbec nezávisí na tobě.

Milost je účinek Mého nekonečného milosrdenství. Klame je domněnka, že jejich správné zachovávání pravidel může nahradit Mou milost. Podle nich by to bylo jako v alchymii: Vezmi nějakou látku, připrav ji tak a tak, a budeš mít čisté zlato. Tato domněnka je úplně cizí nauce svatých učitelů. Křivdí Mé milosti, která žádným způsobem nemůže podléhat tvému lidskému přičinění, neboť je Mým dílem a pouhým účinkem Mého milosrdenství. Připrav se na milost pravou a upřímnou pokorou, hlubokým poznáním své bídy a velikou důvěrou ke Mně. Přesto se nedá říci, že bys neměl postupovat podle nějakého návodu, neboť ačkoli ten, jenž sází a zalévá, je jiný než ten, který dává vzrůst, přesto jak tvůj Bratr a Spasitelem sám dávám vzrůst, a tedy chci napřed, abys začal sázet a zalévat. (O modlitbě a úvaze, 2,5)

Podle čeho poznám, že moje modlitba je dobrá?

Po jejím ovoci, totiž po účincích, jaké působí ve tvé duši. Dovol, abych ti obecně naznačil význačné vlastnosti dobré modlitby. Snaž se doprovázet modlitbu svou mírností, pokorou a jinými ctnostmi a plněním Mé vůle ve svém povolání. Můžeš si být jist, že i kdybys zakoušel veliké vzlety ducha při

modlitbě a byl jako vytržen až do třetího nebe, kdybys přitom podléhal nezřízeným vášním, tvrdošijně lpěl na svém úsudku, nedbal na pěstování ctností, bylo by tvé nazírání přelud. Kdybys naopak byl v modlitbě vyschlý jako troud, bez chuti a bez citu, a přesto bys pokračoval v pěstování ctností, buď si jist, že tvá modlitba je dobrá, a zůstávej klidný za vedení vzácného vůdce, který skryl bohatství, jako učinil hospodář Josefovým bratřím, aby ti dal příležitost k velikému úžasu tím, že tě vede v takovém příjemném omylu k tvému prospěchu. Domníváš se, že neseš jen obilí, jehož tíha tě unavuje, a zatím neseš i bohatství, jež s radostí nalezneš, až bude čas. (Pokr.)

+++

**Kdo neztratil, je nezralý
najít diadém!
Kdo nevyprahl,
láhev a osvěživou dřeň!**

**Kolik jsi pluků přemohl?
sám Vládce hovoří.
Kolik si neseš vlajek,
dobytých za bouří?**

**Kdo nevrlekl se svahy hor
což mohl šlapat zem
těch purpurových břehů,
dobytých Pizzarrem?**

**Kolik jsi stržil jizev?
Je jedna královská?
Anděli, vpiš: "Povýšen"
na čelo vojáka!**

Ed

Ústní modlitba Jaké jsou podmínky?

Odpovím ti ústy mého Andělského doktora. Modli se zbožně čili pokorně a s důvěrou, vytrvale, a to o věci potřebné ke spáse. Vždycky smíš prosit o věci časné, pokud mohou posloužit tvé spáse. Ačkoli tvé modlitby za bližního nejsou vždycky vyslyšeny, přesto se modli za druhé podle prikázání lásky. (Sv. Tomáš, In 4, dist. 14, 4,7,7) Kéž je tedy tvá modlitba vroucí, vytrvalá, zcela nadpřirozená!

A nikdy zanedbávej modlitbu za obrácení hříšníků! Sám jednou říkám sestře Kateřině Sienské, že Mne vybízejí a naléhají na Mne modlitby Mých služebníků a Mých přátel, kteří skrze milost Ducha Svatého k Mé slávě a spáse bližních vroucně prosí za jejich obrácení a snaží se ukonejšit Můj hněv a zadržet ruku Mé spravedlnosti, pod jejíž ranou by hříšník měl zahynout. Jejich slzy a jejich pokorné prosby Mne zadržují a skoro Mi činí násilí. (Rozmluvy, 143,4) (Pokr.)

+++

Modlitba

**Odevzdávám Ti Pane dnešní den
buď v něm Pane veleben a ctěn.
Odevzdávám Ti Pane svou mysl
plnou dobrého i zlého.
Proměňuj mě ve své Lásce Pane
ve své radosti**

**ve své moudrosti
proměňuj prosím naše vztahy.
Proměňuj nás každý den
ať To co bylo zlé dobrým se stane
k naší společné radosti a spáse.
Odevzdávám Ti Pane dnešní den**

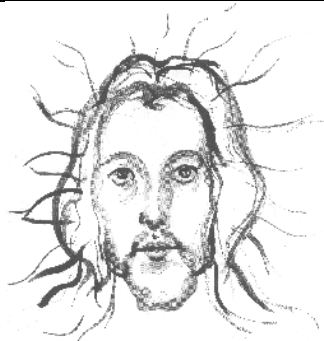
**at' jsi Pane spokojen.
Za všechno Ti díky Pane.**

**Za vše co se dnes i jindy stane
Ladislava Lopraisová**

+++

V jakém smyslu má být moje modlitba ustavičná?

Modlitbu můžeš brát dvojím způsobem, jednak v sobě, jednak v jejím původu. Ve svém původu je modlitba jen láska ke Mně provedená prosbou. Kéž je v tobě stále tato láska, buď v činnosti nebo v účinku! Účinkem této lásky je každý tvůj úkon doopravdy nadpřirozený. Ústy svatého Pavla (1 Kor 10) ti ukládám konat všechno k Mé slávě a v tom smyslu se modli ustavičně. Tak pro tebe ustavičnou modlitbou tvé ustavičné konání dobra z nadpřirozené pohnutky, vytrvale se vyhýbat zlého, neboť se neustáváš modlit, neustáváš-li toužit po Mně a po vyplnění Mé svaté vůle.

Pokud bereš modlitbu samu o sobě, nemůže být v celém smyslu ustavičná, protože máš ještě jiné povinnosti. Ve vhodný čas se věnuj modlitbě, i ústní, aby ses stále víc rozněcoval láskou a dokonaleji vydával důkazy o svém pokroku ve ctnosti. Každá věc musí být přiměřená svému cíli. Proto modlitba musí trvat tak dlouho, jak dlouho je třeba na rozohňování tvé zbožnosti.

Tím dvojím způsobem se tvá modlitba stává ustavičnou. Obojí je tvou povinností.

Bylo by mylné, kdyby ses domníval, že ti stačí modlitba prací a přepínal trvání modlitby ve vlastním smyslu. Podle bratra Ludvíka Granadského jsou někteří učitelé duchovního života zmateni obtížností ustavičné modlitby. Ti pak tvrdí, že se Moje slova týkají dobrých skutků, protože, kdo koná dobré, tím se dobře modlí. Rozhodně se mýlí, protože v této souvislosti mluvím o povinnosti modlit se, nikoliv o povinnosti konat dobré skutky. Já přece neříkám, že "je třeba konat dobré skutky", nýbrž že "je třeba se ustavičně modlit". Když ti ukládám vytrvat v modlitbě dokonale ustavičné a dokonale vytrvalé, jak jen dovedeš, tak ti neukládám žádnou nemožnost, nýbrž naopak velmi žádoucí věc. Obecně říkáš, že něco děláš ustavičně, když to děláš často a při každé příležitosti. Když třeba Davidovi vkládám do úst slova: "*Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků . nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jehož zákonem rozjímá ve dne i v noci*" (Ž 1,1-2), tak to neber doslova a matematicky. Znamená to pouze to, abys jako spravedlivý rozjímal o Mém zákonu tak často a tak dlouho, jak budeš moci, mnohem častěji a mnohem déle, než si lidé světa dovedou představit.

+++

Na východ od Jordánu,

jak čteme v Genezi,

silák a boží anděl
urputně zápasí,

.Dříve tě nenechám,
dokud mi nepožehnáš!"
Sotva ten příslib dán,

než den se dotkl hory.
Tu Jákob, plný sil, slyší,
jak anděl prosí,
zda může posvačit.
Ne, řekl chytrý Jákob!

jas mávl rouny stříbra přes
temný horský pruh a silák –
zmaten - shledal,
že podlehl mu Bůh!

Ed

Vyžaduje ústní modlitba pozornost?

Především rozlišuj **trojí účinek modlitby**. První je zásluha. Tento společný účinek všech z lásky vykonaných skutků nutně nepředpokládá vědomou pozornost, udržovanou po celou dobu modlitby. Stačí pozornost v účinku, totiž pozornost vědomá pouze na začátku modlitby. Tato pozornost se považuje za trvající, protože nebyla odvolána, a činí modlitbu záslužnou. - **Druhý** účinek modlitby je dosažení žádaného. Přitom zase stačí uvedená pozornost, protože jako tvůj Spasitel přihlížím hlavně k ní. Pokud ti taková pozornost přitom chybí, pak není tvá modlitba záslužná a nemohu ti dát, oč prosíš s duchem dobrovolně roztržitým. - **Třetí** účinek modlitby se ti dostává hned při modlitbě, totiž nasycení duše. K tomu je potřebuješ vědomou pozornost. - Pamatuj, že jsou **tři způsoby vědomé pozornosti** při ústní modlitbě. Pozornost **slovní**, abys ta slova správně vyslovoval, dále pozornost **obsahová**, aby sis všímal smyslu slov, a konečně pozornost **rozjímavá**, aby ses Mi při ústní modlitbě klaněl, projevoval Mi svou lásku a děkoval Mi. Tento třetí způsob pozornosti je nejlepší. Můžeš jej pěstovat, i když nejsi nijak učený. Někdy bývá tato pozornost tak hluboká a tak soustředěná, že zapomeš na všechno ostatní (Sv.Tomáš,STh II-II, 83, a. 13).

Jaký význam má ústní modlitba?

Ústní modlitba pro tebe sice není naprosto nutná, protože podstatou modlitby je projev prosby, který vidím ve tvém srdci, nicméně v různých okolnostech je odůvodněné a prospěšné, abys projevil svou prosbu navenek.

Předně tímto prostředkem roznecuješ svou vnitřní zbožnost. Zevnějšek působí podle přirozených zákonů na tvého ducha a nitro. **Za druhé**, když se modlíš ústně, tak Mi s duší zasvěcuješ i svá ústa, tedy své tělo. **Za třetí** se modlíš ústně, protože tvá duše má přirozenou potřebu projevovat navenek živé city lásky ke Mně. Vždycky tomu tak není, protože tvá duše může být tak usebraná a vůle ta tak roznícená a tak

upoutaná, že je pro tebe ústní modlitba skoro vyloučená. V takovém případě už tuto pomůcku ke vzbuzování zbožnosti nepotřebuješ (Sv.Tomáš, STh II-II, 83, a. 12). (Pokr.)

Zprávy:

* Během třech adventních nedělí lze u sv.Michala v Brně prožít hluboký duchovní zážitek při vystoupení br.Gabriela Miroslava Částka III.OP, *Cesta k pokoji (T.Kempenský)*, *Moc a sláva (G.Greene)*, *Proti Bohu nelze hrát*. Začátek vždy v 16,30 hod.

* Brněnské angelikum zve k setkání mezi uměním výtvarníků: Dana Marková, Sylva Lacinová, Richard Nový, Albert Štěpán, Pavel Kryl, Eva Tábořská, Hana Langová, Eva Mužiková, Ema Hostašová, Martin Skočovský, Vlad.Urban, Veronika K.Planerová. Brno, Dominikánská, vchod bokem kostela. Od 18.12.2005 do 8.1.2006. Denně 17-20 hod, neděle 9-12, 17-20 hod.

* Duchovní život pro každého, každé první pondělí 17,00, sv.Michal, Brno, Dominikánská.

**Maria, Matko Boží,
vyprošuj Boží požehnání v roce 2006
redakci a čtenářům časopisu ROSA MYSTICA.**

Vydává: První sdružení přátel bl.Hyacinta M.Cormiera O.P.v Brně, IČ: 70824118, Tel.: 737857272, TISK:OLPRINT, Brno, Upozornění: Veškeré texty je zakázáno dále rozšiřovat bez souhlasu redakce a autorů. Bank. spojení: ČS Brno -2024711359/0800, Konst.symb.:8, Var.s.:2005, Název účtu: První sdružení přátel bl.Hyacinta M.Cormiera O.P., www.cormierop.cz, info@cormier.cz.
